

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/213/2020
Identifikačné číslo spisu:	4114228330
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4114228330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobcu S. N., bytom I. Q. XXX, proti žalovanému DONA - UNIVERZÁL, s.r.o., so sídlom v Nitre, Pekná 12, IČO: 36 524 883, zastúpenému JUDr. Štefanom Mesárošom, advokátom, so sídlom v Nitre, Štefánikova 84, o zaplatenie 1.480 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/33/2016-131, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. februára 2020 sp. zn. 5 Co/61/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj odvolací súd) rozsudkom z 12. februára 2020 sp. zn. 5 Co/61/2019 potvrdil výrok I. a III. rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej aj len okresný súd alebo súd prvej inštancie) z 26. októbra 2018 č. k. 14C/33/2016-131, výrok II. o zamietnutí zvyšku žaloby nebol odvolaním napadnutý a rozhodol, že žalobcovi voči žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. Súd prvej inštancie po zrušení jeho prvého rozsudku z 19. septembra 2016 č. k. 14C/33/2016 - 79 a vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vec opätovne prejednal a zistil, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzatvorili 18. novembra 2011 ústne kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa tovaru - guľovnice Brno Effect Lux za sumu 1.480 €. V záručnom liste k tovaru bolo uvedené, že záručná doba poskytovaná Českou zbrojovkou a.s. na všetky výrobky je 24 mesiacov na drevené súčasti a povrchovú ochranu a 36 mesiacov na ostatné diely. Dňa 26. januára 2013 si žalobca u žalovaného uplatnil prvýkrát reklamáciu tovaru z dôvodu, že guľová zbraň neodpaľuje náboj. Reklamácia bola vybavená prostredníctvom dodávateľa M- HUNT s.r.o. 15. februára 2013 opravou s tým, že bol vymenený zápalník. Dňa 30. januára 2014 si žalobca opätovne uplatnil reklamáciu zbrane u žalovaného s uvedením tej istej vady, pričom reklamácia bola vybavená 3. marca 2014 a to zaslaním priamo výrobcovi Česká zbrojovka a.s., ktorý uviedol, že zbraň demontoval a urobil kontrolnú

strelbu. V reklamačnom lístku bolo ako konečné doriešenie reklamácie uvedené, že zbraň bola u výrobcu opravená. Žalobca chcel opätovne uplatniť reklamáciu tovaru u žalovaného, ktorý reklamáciu odmietol prijať, čo Slovenská obchodná inšpekcia vo svojom vyjadrení zo 6. júna 2014 posúdila ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Následne žalobca listom z 13. augusta 2014 odstúpil od zmluvy z dôvodu, že tovar reklamoval dvakrát, avšak tá istá vada sa objavila aj po druhej vybavenej reklamácií a tretiu reklamáciu žalovaný odmietol prijať. Žiadal, aby v termíne do siedmich dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy vyplatil žalovaný kúpnu cenu vo výške 1.480 €, po pripísaní kúpnej ceny na účet žalobca do troch pracovných dní prinesie zbraň žalovanému. Prvoinštančný súd vzhľadom na predchádzajúci právny záver odvolacieho súdu konštatoval, že žalobca ako kupujúci, ktorý si uplatňuje nárok na vrátenie kúpnej ceny titulom odstúpenia od kúpnej zmluvy a ktorý deklaroval v žalobe aj v priebehu konania pripravenosť vrátiť kúpenú vec, mohol úspešne uplatniť pred súdom svoje právo na plnenie voči žalovanému bez vyjadrenia synalagmatického záväzku v petite žaloby. Zo záručného listu mal súd preukázané, že záručná doba bola 36 mesiacov na ostatné diely (okrem drevených súčastí a povrchovej ochrany), preto táto plynula minimálne až do 18. novembra 2014, čo znamenalo, že žalobca si aj v poradí tretiu reklamáciu z 29. apríla 2014 uplatnil včas v záručnej dobe. Kupujúci mal v zmysle § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na výmenu veci alebo odstúpenie od zmluvy, ak mala vec odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave vec riadne užívať. Z reklamačných lístkov vyplynulo, že dôvodom reklamácie z 26. januára 2013 a 30. januára 2014 bolo neodpaľovanie náboja. Tieto vady žalobca riadne uplatnil u žalovaného ako predajcu, pričom z reklamačných protokolov ako aj z oznámení o vybavení reklamácie (spôsob vybavenia: oprava) vyplývalo, že vady boli opravené. Tvrdenia žalovaného, že vychádzal z toho, že obe reklamácie boli vybavené tak, že zbraň nemá žiadnu vadu, nemali oporu vo výsledku reklamačného konania zapísaného v reklamačnom protokole. Výsledky reklamácie, tak ako boli uvedené v protokoloch viedli k záveru, že vec bola opakovane pre konkrétnu vadu opravovaná. Skutočnosť, že vec mala opätovne tú istú vadu (po dvoch predchádzajúcich reklamáciách), bola preukázaná zo znaleckého posudku Ing. D. Q., znalca zapísaného v odbore strelné zbrane, odvetvie strelné zbrane, strelivo, č. 2/2016 zo 4. augusta 2016. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že predmetom znaleckého posudku č. 2/2016 bolo špecifikovať závalu loveckej zbrane, posúdiť a zodpovedať iné skutočnosti zistené pri skúmaní. Účelom znaleckého posudku bolo stanoviť presnú príčinu závady na zbrani z dôvodu uznania reklamácií u predajcu. V posudku znalec zhodnotil, že zbraň bola v predloženom stave strelby schopná, len dochádza k častému neodpaľovaniu náboja - v pomere jeden zlyhaný náboj, dva - tri odpálené (časť II/1., NN/2. posudku). Teda potvrdil, že zbraň v čase skúmania (jún až august 2016) mala žalobcom tvrdenú a opakovane reklamovanú vadu. Dôvodom uvedenej vady je súčet výrobných tolerancií na jednotlivých súčiastkach, čo spôsobovalo, že bicie kladívko je pri spustení čiastočne alebo takmer úplne zabrzdené, čím zbraň nevystrelí. Veľkosť sily pri uzatvorení hlavne by nemala byť faktorom, či zbraň nakoniec vystrelí. Súd vyhodnotil závery znalca ako presvedčivé, logické a zdôvodnené.

1.2. Súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k záveru, že boli splnené podmienky podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka na odstúpenie od kúpnej zmluvy, keď žalovaný nemohol pre opakovanú vadu po oprave (tá istá reklamovaná vada sa prejavila aj po druhej oprave) vec riadne užívať. Prekážka riadneho užívania spočívala v tom, že nová zbraň pri neodpálení každého druhého až tretieho náboja prestala plniť mieru spoľahlivosti (išlo o jednovýstrelovú guľovnicu, ktorej konštrukcia nedovoľuje rýchle prebitie náboja, využívaná podľa znalca pri strieľaní „na isto“). Na tom nič nemenil záver znalca, že používaním zbrane (cca po 200 násobnom odomknutí a uzamknutí záveru) sa zlepši jej funkčnosť, pretože kupujúci má právo na vec bez vady, teda funkčnú vec, hneď po jej zakúpení, nemožno od neho očakávať používanie vadného výrobku s tým, že časom sa funkčnosť veci zlepši. Žalobca v súvislosti s právom na odstúpenie od zmluvy v konaní poukázal aj na § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade je žalobca v postavení spotrebiteľa a žalovaný v postavení predávajúceho podľa § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto je na daný skutkový stav potrebné aplikovať aj tento právny predpis. Súd konštatoval, že keďže si žalovaný ako predávajúci nesplnil povinnosť reklamáciu podanú 29. apríla 2014 prijať a v reklamačnom konaní najneskôr do 30 dní reklamáciu vybaviť, vzniklo žalobcovi právo na odstúpenie od zmluvy aj v zmysle § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

1.3. Prvoinštančný súd nevykonával žalovaným navrhované znalecké dokazovanie, ktoré posúdil ako nadbytočné a nevhodné vzhľadom na záver odvolacieho súdu o tom, že došlo k zrušeniu zmluvy s dôsledkom vzniku vzájomne podmienených povinností, ako aj vzhľadom na výsledky dokazovania.

Ďalšie znalecké dokazovanie by nemuselo mať požadovanú výpovednú hodnotu, keďže znalec sa v posudku vyjadril, že opakovaným použitím zbrane (resp. mnohonásobným odomknutím a zatvorením lôžkového záveru) došlo k podstatnému zlepšeniu funkčnosti zbrane vzájomným vyhladením pohyblivých trecích plôch, teda zbraň už nie je v stave, v akom bola v reklamovanom čase, čo by mohlo vopred spochybniť akékoľvek závery v novom posudku o vadách zbrane v čase uplatnenia reklamácie.

1.4. Odvolací súd ozrejmlil podstatu jeho konštatovania v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení ohľadne záveru o účinne uplatnenom odstúpení žalobcu od zmluvy a o zisťovaní charakteru vád. V skoršom rozsudku prvoinštančného súdu bolo v rámci skutkových zistení konštatované, že vadu - neodpaľovanie guľovnice žalobca reklamoval dvakrát. Žalobca reklamoval vadu aj tretíkrát, avšak žalovaný reklamáciu odmietol prijať v záručnej lehote, preto žalobca odstúpil od zmluvy. Pre uvedený dôvod aj prvoinštančný súd považoval odstúpenie od zmluvy (z dôvodu neprijatia reklamácie) za účinné. Odvolací súd teda konštatoval, že existoval dôvod pre odstúpenie od zmluvy. Z obsahu spisu a taktiež zo správnych záverov prvoinštančného súdu bolo zrejmé, že na predmete kúpnej zmluvy - zbrane- sa vyskytla vada, pre ktorú žalobca realizoval reklamácie. Pre odstúpenie od zmluvy vo všeobecnosti môže existovať viacero právnych dôvodov. Otázkou teda zostalo (po doplnení dokazovania, resp. riadnom zdôvodnení), či išlo o neodstrániteľnú vadu (jednu z reklamovaných vád), odstrániteľnú opakujúcu sa (totožnú) vadu, alebo väčší počet (odlišných) vád na tejto veci sa vyskytujúcich. V napadnutom a teraz posudzovanom rozsudku prvoinštančného súdu bolo posúdenie charakteru vád veci realizované správne.

1.5. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne posúdil, že záručná doba na súčiastku (súčiastky spôsobujúce vadu) bola v rozsahu 36 mesiacov, čo vyplývalo zo záručného vyhlásenia predávajúceho. Za vadu zodpovedá predávajúci aj v prípade rozšírenej reklamačnej doby priamo kupujúcemu. Správne bolo tiež zistené, že reklamovaná vada - neodpaľovanie náboja sa vyskytla opakovane a vady boli u žalovaného riadne uplatnené. Uvedenému (záveru o charaktere vady) nasvedčovali aj závery reklamácií uvedené v protokoloch o oprave. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj so znaleckým posudkom č. 2/2016 znalca Q., pričom „prevzal“ znalecký posudok ako listinný dôkaz, ktorému nemožno ani podľa názoru odvolacieho súdu vyčítať nesprávnosť. Naopak, tento znalecký posudok možno vyhodnotiť vo svetle uvedených okolností ako vec objasňujúci dôkaz, ktorý bol správne podrobený voľnému hodnoteniu. Súd prvej inštancie správne vyhodnocujúci kvalitatívnu stránku vád zistil, že išlo o opakujúce sa vady, pre ktoré nebolo možné vec riadne užívať. Záver o tom, či zistené prejavy vady bránia alebo nebránia riadnemu užívaniu predanej veci, nie je otázkou znaleckou, ale je právnym posúdením zistených skutočností, ktoré prislúcha výlučne súdu, pričom toto hodnotenie vychádza predovšetkým z účelu, na ktorý predaná vec slúži.

1.6. Pre úplnosť tiež prvoinštančný súd správne uviedol, že v dôsledku charakteru právneho vzťahu (spotrebiteľský vzťah) vzniklo žalobcovi právo odstúpiť od zmluvy aj v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného prevziať vec na reklamáciu v záručnej dobe (§ 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z.). Uvedená reklamácia z 29. apríla 2014 prevzatá do reklamačného konania nebola. Uvedené vyplýva z výkladu, že ak môže spotrebiteľ odstúpiť od zmluvy v prípade nevybavenia reklamácie v zákonnej lehote (maximálne 30 dní), potom o to viac môže odstúpiť od zmluvy v prípade odmietnutia prijatia reklamácie. Pre jednoznačné ustálenie dôsledkov výskytu vád na veci odvolací súd poukázal na to, že žalobca účinne odstúpil od kúpnej zmluvy v dôsledku opakujúcej sa vady na predmete kúpy, pre ktorú nebolo možné riadne vec užívať. Uvedené vo svojom dôsledku spôsobilo, že žalovaný bol podľa § 48 OZ, resp. § 457 OZ, povinný vrátiť kúpnu cenu žalobcovi a žalobca je pripravený vec vrátiť.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku vyvodil s poukazom na § 421 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) zo skutočnosti, že odvolací súd rozhodol rozdielne a na iných právnych záveroch než Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 11. októbra 2018 sp .zn. 3 Cdo /220/2017. Namietal, že napriek tomu, že nedošlo k posudzovaniu kvalitatívneho charakteru vád, bol zaviazaný na vrátenie kúpnej ceny, a to bez toho, aby bol žalobca zaviazaný vrátiť predmet kúpy. Mal za to, že do dnešného dňa neexistuje žiadny relevantný dôkaz, z ktorého by bolo možné zistiť kvalitatívnu charakteristiku vady, zastával preto názor, že predmet kúpy žiadnou vadou, pre ktorú by žalobca nemohol predmet kúpy užívať, netrpí. Vo svojom dovolaní zopakoval skutkový stav, ktorý bol dokazovaný v celom konaní.

3. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) zistil, že dovolanie nie je prípustné.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Žalovaný prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, je neodmysliteľnou súčasťou princípu právnej istoty (porovnaj napr. PL. ÚS 16/95, I. ÚS 87/93, II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06, IV. ÚS 75/09).

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná právna otázka, pri riešení ktorej sa v rozhodovacej praxi vyskytla nejednotnosť navonok prejavovaná v prijatí odlišných právnych názorov, teda ide o otázku, ktorú už dovolací súd riešil, v jej riešení dovolacími senátmi sa ale prezentuje nejednotnosť brániaca vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, je jeho procesnou povinnosťou: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ označením konkrétnych (odlišných, napríklad aj navzájom si protirečiacich) rozhodnutí dovolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je dovolacím súdom skutočne rozhodovaná rozdielne. V rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 78/2017 najvyšší súd doslovne uviedol, že v takom prípade je dovolateľ „povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery)“.

11. V danom prípade dovolateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, pri vymedzení dovolacieho dôvodu v zmysle tohto ustanovenia uvedeným spôsobom nepostupoval. Dovolateľ predovšetkým jasne nevymedzil ani nekonkretizoval právnu otázku, od vyriešenia ktorej výlučne záviselo

rozhodnutie odvolacieho súdu. Navyše, formálne síce odôvodnil dovolanie nesprávnosťou právneho posúdenia veci súdmi v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP z obsahu jeho dovolania je však zrejmé, že prevažná časť jeho argumentácie smeruje voči vyhodnoteniu skutkových zistení v súvislosti s charakterom vady na základe záverov obsiahnutých v znaleckom posudku. Z uvedeného vyplýva, že dovolaateľ namieta najmä nesprávne vyhodnotenie dôkazov súdmi nižších inštancií - znaleckého dôkazu, ktorý vyhodnotil súd procesne ako dôkaz listinou - a s tým súvisiace nesprávnosti skutkových zistení. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej obsahu, zmyslu a účelu, normu interpretuje a zo svojich skutkových zistení (to znamená po vyriešení skutkových otázok a na ich podklade) prijíma právne závery o (ne)existencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad.

12. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - v zmysle § 442 CSP je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., avšak dovolací súd je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.), včítane ich obsahového i rozsahového vymedzenia, a z iných, než dovolaateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže. Dovolaateľ vady vymedzené v § 420 písm. f/ CSP neuplatnil.

13. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že dovolaateľ v posudzovanom prípade uviedol jedno rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré podľa neho rozdielne riešilo otázku, majúcu pre rozhodnutie sporu určujúci význam. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 220/2017.

13.1. V uvedenom rozhodnutí riešil dovolací súd otázky: , po a / „či spotrebiteľovi v prípade, ak jeho reklamácia na odstránenie väd nebola vybavená v 30 dňovej lehote od jej uplatnenia, vzniká týmto okamihom právo na odstúpenie od zmluvy, ako by išlo o neodstrániteľnú vadu tovaru“; po b/ „či nedodržanie lehoty 30 dní na vybavenie reklamácie zakladá domnienku existencie tvrdenej vady, z ktorého dôvodu súd už jej objektívnu existenciu neskúma“. Dovolací súd poukázal na § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. a to, ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Dovolateľ (v tomto prípade spotrebiteľ, pozn. dovolacieho súdu) za podstatu nesprávnosti právnych záverov považoval to, že odvolací súd napriek nespornej skutočnosti, že reklamácia nebola žalovaným vybavená v lehote 30 dní od dňa uplatnenia reklamácie (§ 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.) skúmal objektívnu existenciu reklamovaných väd a v nadväznosti na to posudzoval, či ním uplatnené právo zo zodpovednosti za vady (odstúpenie od zmluvy) je dôvodné. V danej veci odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého zákon č. 250/2007 Z. z. úpravu zodpovednosti za vady predanej veci nerozširuje o právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy aj v prípade, že sa nejedná o záručnú vadu, resp. v prípade, že sa vôbec nejedná o vadu predanej veci a že i prípadné nevybavenie reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote nezakladá bez ďalšieho vznik nároku kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny, a súd sa musí existenciou kupujúcim tvrdených väd zaoberať, tieto vyhodnotiť a posúdiť, či došlo zo strany kupujúceho k účinnému zrušeniu zmluvy. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd plne stotožňuje a aj podľa jeho názoru márne uplynutie 30 dňovej lehoty stanovenej na vybavenie reklamácie v § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. nezakladá domnienku existencie reklamovanej vady a nároky zo zodpovednosti za takúto vadu má kupujúci len vtedy, ak vada objektívne existuje. Spotrebiteľom uplatnené právo zo zodpovednosti za vady je totiž dôvodné len za splnenia určitých predpokladov, a to že a/ reklamovaná vada je skutočne vadou, b/ vyskytuje sa u predanej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady, c/ je takej povahy, ktorá je pre uplatnenie kupujúcim uplatneného práva vyžadovaná. Preto je nevyhnutné, aby sa súd vždy zaoberal samotnou existenciou vady, určením, či v konkrétnej veci ide o tzv. „reklamačnú vadu“. V prípade, že k poškodeniu dôjde v dôsledku nesprávneho používania veci, najmä v prípade jej užívania v rozpore s informáciami (výrobca) o spôsobe použitia a údržby veci, nejde o „reklamačnú“ vadu v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.“

14. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľ v tejto súvislosti nevysvetlil, v čom by mala spočívať rozdielnosť právnych názorov v ním označenom rozhodnutí a ním napadnutom rozsudku dovolacieho súdu, ktorá je imanentnou súčasťou preukázania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Odvolací súd sa zaoberal charakterom vady, ktorá bola právne vyhodnotená ako taká, ktorá zakladá dôvodnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy, a navyše poukázal aj na možnosť výkladu z hľadiska uplatnenia § 18 ods. 4, zákona č. 250/2007 Z. z. Nie je však možné prijať záver, že odvolací súd právny záver prijal v rozpore s právnym záverom uvedeným v dovolateľom označenom rozhodnutí dovolacieho súdu.

14.1. Dovolací súd naopak musí nad rámec konštatovať, že právne závery, ktoré vyslovil na základe podrobne zisteného skutkového stavu odvolací súd, s dovolateľom označeným rozhodnutím plne korešpondujú.

14.2. Dovolací súd uzatvára, že skutočnosť, keď dovolateľ vyvodzujúci prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP neuvedie rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré rozdielne riešia otázku majúcu pre rozhodnutie sporu určujúci význam, je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považovaná za absenciu náležitostí dovolania v zmysle § 431 až § 435 CSP.

15. Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľa, je nedostatočná a nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalovaného nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

15.1. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

16. Dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

17. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.